Lietas Nr. C29461114
C-1894/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015. gada 31. martā.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese **S. Hrebtova**
ar sekretāri **K.Šuļgu**
piedaloties SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pilnvarotajam pārstāvim /pers. C/
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Lomonosova ielā 10, civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013. gada 20. decembrī SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – prasītājs) griezies tiesā ar prasību pret /pers. D/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda piedziņu norādot, ka prasītāja (iepriekš Rīgas pašvaldības uzņēmums bezpeļņas organizācija namu pārvalde „Mežaparks-Čiekurkalns", pirms reorganizācijas RP SIA „Sarkandaugava") apsaimniekošanā atrodas dzīvojamā ēka /adrese/. Atbildētājam Rīgas pilsētas zemesgrāmatā 2002. gada 30. augustā nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa /adrese A/.

2002.gada 1.oktobrī starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums Nr.002/3820 (turpmāk – Līgums).

Pamatojoties uz 2013.gada 14.novembra rēķinu Nr.21370070/13111 un saskaņā ar piedzenamās summas aprēķinu atbildētāja parāds par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem sācis veidoties no 2009.gada februāra un uz 2013.gada 14.novembrim sastādīja: pamatparāds-Ls 5193,70, līgumsods aprēķināts pamatojoties uz Līguma 3.6.punktu -Ls 2863,23, kopā Ls 8056,93.

Pamatojoties uz likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8. pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta 2.daļu, 10. pantu, likuma „Par valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta 7. daļu, Civillikuma 1587., 1651., 1652.panta 3.daļu, 1662., 1716., 1779., 1828.pantu, prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja pamatparādu Ls 5193,70, līgumsodu Ls 2863,23, samaksāto valsts nodevu Ls 462,82, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30, kopā Ls 8523,05.

2015. gada 2.martā tiesā saņemts pieteikums par prasības summas pieaugumu, kurā prasītājs norādījis, ka atbilstoši Zemesgrāmatu informācijai par īpašumu 2013.gada 22.oktobrī (lēmums no 07.11.2013.) īpašuma tiesība uz /adrese/, pamatojoties uz tiesas lēmumu, ir nostiprināta jaunajam īpašniekam. Atbildētāja parāds par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem uz 2013.gada 7.novembri sastādīja - pamatparāds 7412,57 *euro*, līgumsods 6345,10 *euro,* kopā 13 757,64 *euro*. Pamatojoties uz iepriekšminēto saskaņā ar Civilprocesa likuma 36., 74., 93.pantiem, prasītājs lūdz tiesu palielināt prasības apmēru un piedzīt no atbildētāja pamatparādu 7412,54 *euro*, līgumsodu 6345,10 *euro*, samaksāto valsts nodevu 658,53 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*, kopā 14 420,87 *euro*, kā arī atzīt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no nenomaksātās pamatparāda summas. (lietas 28. lapa)

Atbildētājs rakstiskus paskaidrojumus par prasību tiesā nav iesniedzis.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarotais pārstāvis /pers. C/ prasību uzturēja pieteikumā par pieaugumu norādītajā apmērā uz prasības pieteikumā norādītā pamata un apstākļiem. Papildus paskaidroja, ka atbildētāja rakstīja iesniegumu par izlīguma noslēgšanu, tāpēc prasītājs apturēja līgumsodu no 2012.gada, taču izlīgums netika noslēgts. Atbildētāja ir informēta par parādu, aprēķinus nav apstrīdējusi. Pamatparāds aprēķināts no 2009.gada februāra līdz 2013.gada 7.novembrim. Līgumsods aprēķināts no 2009.gada marta līdz 2013.gada novembrim, bet par periodu no 2011.gada līdz 2012.gada decembrim līgumsods netika aprēķināts. Prasītājs uzskata, ka līgumsoda apmērs nav pārmērīgs, tas nepārsniedz pamatparādu, prasība tiesā ir iesniegta 2013.gadā, kad nebija stājušies spēkā grozījumi Civillikumā par līgumsoda apmēru. Lūdz prasību apmierināt.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies, nav paziņojis par neierašanās iemesliem, nav lūdzis lietas izskatīšanu atlikt. Atbildētājam par lietas izskatīšanas laiku un vietu paziņots savlaicīgi Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, nosūtot pavēsti ierakstītā sūtījumā uz prasības pieteikumā norādīto adresi un atbildētāja deklarētās dzīvesvietas adresi. Tas apstāklis, ka „Latvijas Pasts" sūtījumus atgriezis atpakaļ tiesā, saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otro daļu pats par sevi neietekmē dokumenta paziņošanas faktu. Ievērojot to, ka par tiesas sēdes laiku un vietu atbildētājam ir paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā un nav konstatēts pamats atlikt lietas izskatīšanu, tiesa atzīst, ka lietu var izskatīt bez atbildētāja klātbūtnes.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi prasības pieteikumā un pieteikumā par prasības summas pieaugumu norādītos apstākļus, noklausījusies prasītāja pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudījusi un izvērtējusi rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

No Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas nodalījuma Nr. /numurs/ izdrukas seko, ka pamatojoties uz 2002. gada 30. augusta pirkuma līgumu, 2002. gada 12. septembrī nostiprinātas atbildētāja īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/, kopējā dzīvokļa platība 82,89 m^{2}. (lietas 8.-10.lapa)

Savukārt no izdrukas no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs B/seko, ka atbildētāja īpašuma tiesība uz dzīvokļa īpašumu /adrese/ izbeigusies, pamatojoties uz 2013. gada 9. oktobra Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu

kolēģijas lēmumu lietā Nr.C04389913, jaunā īpašnieka īpašuma tiesība zemesgrāmatā nostiprināta 2013. gada 07. novembrī. (lietas 29. lapa)

No lietas materiāliem seko, ka 2002. gada 1. oktobrī starp Rīgas pašvaldības bezpeļņas organizāciju „Mežaparks-Čiekurkalns" kā apsaimniekotāju un atbildētāju kā dzīvokļa Nr. /adrese/ īpašnieku noslēgts Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums Nr. 002/3820. Līguma 3. daļā „Maksājumi" ir atrunāta maksāšanas kārtība par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu un sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem. Līguma 3.6. punktā noteikts, ka maksas par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un komunālo maksājumu kavējumu gadījumos par katru nokavēto dienu maksājams līgumsods 0,3% no kopējās parāda summas. (lietas 11.-12. lapa)

No 21.10.2004. Rīgas domes lēmuma Nr.3563 seko, ka nolemts reorganizēt Rīgas pašvaldības uzņēmumu bezpeļņas organizāciju namu pārvaldi „Sarkandaugava" un Rīgas pašvaldības uzņēmumu bezpeļņas organizāciju namu pārvaldi „Mežaparks-Čiekurkalns", tās apvienojot un izveidojot Rīgas pašvaldības sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Sarkandaugava" un noteikts, ka Rīgas pašvaldības sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Sarkandaugava" ir augstāk norādīto pašvaldības uzņēmumu saistību un tiesību pārņēmēja. (lietas 36.-38.lapa)

No 28.08.2013. izziņas Nr. 7-3-129418 seko, ka SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" ir izveidots apvienojot 29.12.2010. vairākas Rīgas pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību, tajā skaitā arī RP SIA „Sarkandaugava", līdz ar ko apstiprināts, ka SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" ir iepriekšējā apsaimniekotāja RP SIA „Sarkandaugava" saistību un tiesību pārņēmējs. (lietas 15. lapa)

No 29.12.2012.atbildētāja iesnieguma par izlīguma slēgšanu un prasītāja paziņojuma Nr.7-13/10442 (lietas 31., 32.lapa) iziet, ka atbildētājs vēlējies noslēgt izlīgumu par parāda samaksu pa daļām, taču nav sazinājies ar prasītāju, lai vienotos par izlīguma parakstīšanas laiku.

Civillikuma 3.pants nosaka, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 2011. gada 01. janvārim) 8.panta pirmā daļa noteica, ka visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā. Savukārt 12. pants noteica, ka dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu neatkarīgi no tā vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības biedrs un ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma (stājās spēkā ar 01.01.2011.) 10.panta 3., 4., 5.punktu dzīvokļa īpašnieka pienākums ir norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana); maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus; maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes.

Atbilstoši minētā likuma 13.panta prasībām dzīvokļa īpašnieks uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata sedz noteiktos dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram.

Likuma „Par valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta astotajā daļā noteikts, ka valsts dzīvojamās mājas valdītājam vai pašvaldībai, pārvaldot un apsaimniekojot dzīvojamo māju, ja šā likuma 51.pantā noteiktajā kārtībā dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības nav nodotas dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai, ir tiesības saņemt maksu par dzīvokļu īpašniekiem sniegto pakalpojumu viņu privātīpašuma pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Savukārt Civillikuma 1071.pants paredz, ka uz kopējo lietu gulošas nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājam kā dzīvokļa īpašniekam gan uz noslēgtā līguma, gan uz likuma pamata ir pienākums maksāt par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Civillikuma 1652. panta 3. punkts noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai izpildītu nepienācīgi. Saskaņā ar Civillikuma 1717.panta otro daļu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Savukārt Civillikuma 1720.pants paredz kreditora tiesību prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts vai līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

No prasītāja iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem – 2013.gada 14.novembrī atbildētājam izrakstītā pēdējā rēķina (lietas 13.lapa), piedzenamās summas aprēķina (lietas 14., 30.lapa), pieteikuma par prasības summas pieaugumu (lietas 28.lapa) redzams, ka atbildētāja parāds ir sācis veidoties no 2009. gada februāra un uz 2013. gada 7. novembri, kad izbeigušās atbildētāja īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu, pamatparāds par dzīvokļa apsaimniekošanu, uzturēšanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem sastāda 7412,54 *euro*. Savukārt līgumsods 6345,10 *euro* aprēķināts par periodiem no 01.03.2009. -01.08.2011., un no 12.12.2012.-07.11.2013. saskaņā ar Līgumu 0,3% apmērā no kopējas parāda summas par katru nokavēto dienu.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma noteikumiem pušu noslēgtais līgums ir atzīstams par pakalpojumu sniegšanas līgumu un atbildētājs ir atzīstams par patērētāju.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piektajā daļā noteikts, ka līguma noteikums vienmēr uzskatāms par neapspriestu, ja līgums sastādīts iepriekš un patērētājam nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus. Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 8.punktu līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam.

Tiesa atzīst, ka prasītāja aprēķinātais līgumsods 0,3% apmērā saskaņā ar Līguma 3.6.apakšpunktu par saistības pienācīgu nepildīšanu neatbilst samērīguma principam un rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam.

Judikatūrā ir atzīts, ka jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu konkrētos apstākļos izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem (*skat. Augstākas tiesas Senāta Civillietu departamenta 2004.gada 22.septembra spriedumu lietā Nr.SKC-441, 2005.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-48, 2007.gada 20.jūnija lēmumu lietā Nr.SPC-43, 2008.gada 14.maija spriedumu lietā Nr.SKC-212*).

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmitā daļa paredz tiesas pienākumu, izšķirot strīdu vai veicot citas no pakalpojums sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtēt līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemērot līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus. Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.panta otrās daļas 5.punkts noteic, ka līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgākā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām. Atbilstoši šā likuma 6.panta trešās daļas 1.punktam līguma noteikums, kas ir pretrunā likuma 5.pantam, atzīstams par netaisnīgu.

Civillikuma 1.pantā ietvertais labas ticības princips ir spēkā civiltiesībās kopumā, kas ir jāievēro jebkuras subjektīvās tiesības īstenošanā un jebkura subjektīvā pienākuma izpildē. Katram savas tiesības jāīsteno labā ticībā un viņš nedrīkst nepamatoti iedzīvoties uz cita rēķina. Tāpat zaudējumu

apmērs var būt nozīmīgs arguments gadījumā, ja tiek apstrīdēts līgumsoda samērīgums. Civillikumā tieši nav noteikti nekādi līgumsoda apmēra ierobežojumi (izņemot ar grozījumiem no 2014.gada 1.janvāra noteikto 10% robežu).

Lemjot par līgumsoda samazināšanu, tiesa var ņemt vērā dažādus lietas apstākļus, tostarp, arī prasītāja kā komersanta stāvokli tiesiskajās attiecībās ar privātpersonu.

Atbilstoši judikatūrai, darījumos, kuros viena puse ir patērētājs, pēc tiesas iniciatīvas tiek ņemtas vērā arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas. Ja līgumsods vai tā apmērs tiek noteikts viena līdzēja noteikumos, jānoskaidro, vai otrs līdzējs ir skaidri izteicis piekrišanu šādi noteiktam līgumsodam.

No Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmitās daļas izriet, ka pat neesot prasībai par kāda līguma noteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, tiesai uzdots šādu noteikumu nepiemērot, ja tas ir netaisnīgs no patērētāja tiesību viedokļa. Atziņa, ka pēc minētā kritērija tiesa ir tiesīga izvērtēt ikvienu līguma noteikumu, lai pārliecinātos, vai tas atbilst labticīguma prasībām ir nostiprināta judikatūrā, proti, Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 12.marta spriedumā lietā Nr.SKC-108/2013.

Tiesa atzīst, ka līgumsods 6345,10 *euro* apmērā nostāda patērētāju neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.panta otrās daļas 5.punktu.

Tiesas ieskatā, vērtējot līgumsoda samērīgumu, jāievēro arī ekvivalences principa īstenošana, lai izslēgtu pārmērīgu iedzīvošanos uz cita tiesisko attiecību dalībnieka neveiksmju vai neizdarības rēķina.

Tiesa ņem vērā, ka atbildētājs maksājumus ir kavējis no 2009.gada februāra, taču prasība tiesā celta tikai 2013.gada 20.decembrī, tas ir pēc vairāk kā četriem gadiem. Minētais liecina, ka prasītājs, savlaicīgi nepieprasot samaksu, ir ne tikai uzkrājis ievērojamu parādu, bet pieļautās bezdarbības rezultātā ir radījis sev ieguvumu no līgumsoda piemērošanas.

Līgumsods, kas nav noteikts konkrētā summā, bet procentos, var augt līdz bezgalībai. Kā atzinis Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2008.gada 14.maija spriedumā lietā SKC-212, kur vērtēta līgumsoda apmēra pamatotība, likumā nevar būt ietverta šāda līgumsoda būtība. Civillikums neaizliedz līgumsoda noteikšanu procentuālā izteiksmē, bet ir jābūt saprātīgām robežām, kuru noteikšana kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principus. Konkrētajā gadījumā, piemērojot Civillikuma 1716.pantu burtiski un formāli pušu noslēgtajā dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumā noteiktajam līgumsoda apmēram – 0,3 procenti no kopējās parāda summas par katru nokavēto dienu, jānonāk pie secinājuma, ka atbildētājs labprātīgi uzņēmies ciest sekas, kas, ja nokavējums ir viens gads, matemātiskā izteiksmē var sasniegt 109,5 procentus no parāda, ja nokavējums turpinātos četrus gadus, tad jau 438 procentus, un neierobežotā apjomā, ja nokavējums vēl turpinātos. Vērtējot to pēc ekonomiskās būtības, jākonstatē, ka atbildētājs uzņēmies nevis konkrēti izmērāmu „pametumu", bet maksājumu, kas var augt līdz bezgalībai. Tādējādi pielīgtajam līgumsodam ir izteikti sodošs raksturs.

2013.gada 20.jūnijā Saeimā tika pieņemti grozījumi Civillikumā, kas stājās spēkā 2014.gada 1.janvārī. Civillikuma 1716.pants izteikts jaunā redakcijā, un šā panta trešajā daļā noteikts, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Tiesa atzīst, ka samērīgs līgumsods ir nosakāms 10% apmērā no pamatparāda 7412,54 *euro*, tas ir, 741,25 *euro*.

Līgumsodu šādā apmērā ir atzinusi arī Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija. (skat. 2014. gada 24. novembra spriedumu lietā Nr. C32374112 (CA-2269-14/32) SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā; 2014. gada 27. oktobra spriedumu lietā Nr. C28360512 (CA-1433-14/29) SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā).

Izvērtējot minēto tiesa atzīst, ka celtā prasība ir daļēji apmierināma, piedzenot no atbildētāja par labu prasītājam galveno parādu 7412,54 *euro* un līgumsodu 741,25 *euro*, bet daļā par līgumsoda 5603,85 *euro* piedziņu prasība ir noraidāma.

Civillikuma 1838.pantā noteikts, ka samaksas izdarīšana jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda (..) arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Ievērojot minēto, saskaņā ar Civillikuma 1765. pantu, tiesa atzīst, ka ir nosakāmas prasītāja tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no neapmaksātās pamatparāda summas par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Atbildētāja pierādījumus par parāda samaksu nav iesniegusi, iebildumus pret prasību nav cēlusi, pretējus pierādījumus nav iesniegusi, līdz ar ko tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja iesniegtos pierādījumus un veiktos aprēķinus, ar kuriem apstiprināts, ka atbildētāja maksājumus par dzīvokļa apsaimniekošanu un sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem nav veikusi pilnā apmērā, līdz ar ko sācis veidoties parāds.

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka no atbildētājas prasītāja labā piedzenams galvenais parāds 7412,54 *euro* apmērā un līgumsods 741,25 *euro* apmērā, kopā 8153,79 *euro*.

Civilprocesa likuma 41. panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts tiesas spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram. Tādējādi no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami tiesas izdevumi: valsts nodeva 552,57 *euro* proporcionāli tiesas apmierinātā prasījuma apmēram (8153,79 *euro)*, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro,* kopsummā 557,27 *euro*.

Iesniedzot tiesā prasības pieteikumu, prasītājs ir samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (par trīs sūtījumiem, jo viena sūtījuma cena saskaņā ar Tiesu administrācijas aprēķinu ir 1,57 *euro*). Lietā ir veikti seši pasta sūtījumi – nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, nosūtīts paziņojums par lietas ievešanu prasītājam, nosūtītas trīs pavēstes (prasītājam un atbildētājam uz divām adresēm), atbildētājam nosūtīts pieteikums par prasības summas pieaugumu, līdz ar ko papildus veikti trīs sūtījumi 4,71 *euro* apmērā, kuri nav apmaksāti. Minētie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir piedzenami no atbildētāja valsts ienākumos saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, 39. panta pirmās daļas 5. punktu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.1 pantu atbildētājam labprātīgai sprieduma izpildei nosakāms termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un vadoties no Civilprocesa likuma 8., 93., 97., 193., 195. pantiem, tiesa

n o s p r i e d a :

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. D/ par labu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr. 40103362321, pamatparādu par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu un sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem par periodu no 2009.gada februāra līdz 2013. gada 7.novembrim 7412,54 *euro* (septiņi tūkstoši četri simti divpadsmit euro 54 centi), līgumsodu par periodiem no 2009.gada marta-2011.gada augustam un no 2012.gada decembra līdz

2013.gada 07.novembrim 741,25 *euro* (septiņi simti četrdesmit viens euro 25 centi), kopā parādu 8153,79 euro (astoņi tūkstoši viens simts piecdesmit trīs euro 79 centi), kā arī piedzīt tiesas izdevumus 557,27 *euro* (pieci simti piecdesmit septiņi euro 27 centi).

Atzīt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" tiesības saņemt likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nesamaksātās pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Noteikt /pers. D/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas 2015. gada 31. marta, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese S. Hrebtova